

Foto: Jan van Teeffelen

Evelien Melis, Zonder titel, 2004, gips gekleurd door poederpigment op frame, 240x120x40 en 110x120x30 cm.

Een wand in de hal van het Onderwijscentrum Medische Wetenschappen telt drie nissen. In een van de nissen werd al gauw een deur geplaatst om de achterliggende ruimte te ontsluiten; de twee overige bleven lange tijd leeg tot bleek dat de voorziene grote schermen er niet in geplaatst zouden worden. Daarop heeft de Commissie Beeldende Kunst besloten een opdracht te verstrekken aan Evelien Melis op grond van ander werk van deze kunstenaar waarin ze via stapelingen lege plekken in de ruimte aankleedt.

Zo vulde zij de nissen met handen – ordelijk naast en boven elkaar, dertien horizontale stroken hoog. Deze stapeling kent een zekere ronding, daarmee wordt de suggestie gewekt dat achter de wand een grote cilinder van gestapelde handen staat, slechts zichtbaar wordend waar de panelen die de wand vormen, zijn weggenomen. Alle handen zijn identiek van vorm – het zijn de handen van de kunstenaar zelf –, terwijl ze intussen verschillen in hun schakering van kleur. Gaarne hadden we ze transparanter gezien, als uiting van grote sensibiliteit en

kwetsbaarheid, maar het oorspronkelijk voorziene materiaal, was, dat een dergelijk effect heeft, bleek door zijn warmtegevoeligheid hier onmogelijk bruikbaar te zijn. Handen hebben iets persoonlijks. De gemoedstoestand en -verandering van een persoon is er vaak aan af te lezen. Of meer sociaal benaderd, worden ze vastgehouden om iemand te groeten, steun te bieden, te bemoeiden of te troosten. Hier stralen ze een zekere rust en berusting, misschien dankbaarheid uit. Ze verschillen nauwelijks van een biddende houding. Intussen blijven de duimen opgericht, en zo getuigen ze tegelijk van een gespistheid en blijvende concentratie.

In het hart van de medische opleiding, waar veel mensen rondlopen en studeren, worden ze de bezoeker van het gebouw voorgelaten als een min of meer verborgen front van handen die na hun werkzaamheden te hebben verricht, steeds klaar staan om ter hulp te schieten.

Daan Van Speybroeck